

BUDAI ISTVÁN

Én nem értem...

Én nem értem ezt a világot,
Mert ilyen dolgokat még ki látott:
Ki eddig szelíd volt, most rombol,
Aki vad volt, most dorombol,
A hangtalannak megjön hangja,
Ki senki volt, most van rangja,
Aki eddig még kardot rántott,
Most rabként viseli a láncot,
Aki gyáva volt, most harcra készen
Bősz vaddá lett egészen,
Aki nagy volt, most beleférne
Egy visszahajlított tenyérbe,
Most az ontja a szép rímeket,
Ki elharapta a szóvégeket,
S annak hajtanak most térdet,
Aki semmihez sem értett,
Mi tompa volt, most ércen kondul,
A józan ember megbolondul,
Ki eddig betartotta ígéretét,
Most bírod csak ígéretét.
Minden más, mint minek látszik,
Az ember ma hit nélkül játszik,
Ki eddig tétlen volt, most nekilát,
Ki sört sem ivott, vedeli a tekilát,
S senki sem leli majd honát,
Ha a világ így megy tovább.

Képzeld el... irodalmi folyóirat: <http://www.kepzeldel.hu>.